

“मीठे बच्चे- यो पुरुषोत्तम संगमयुग ट्रान्सफर हुने युग हो, अहिले तिमीलाई कनिष्ठबाट उत्तम पुरुष बन्नु छ।”

प्रश्न:- बाबाको साथ-साथै कुन बच्चाहरूको पनि महिमा गाइन्छ?

उत्तर:- जो टिचर बनेर धेरैको कल्याण गर्ने निमित्त बन्छन्, उनीहरूको महिमा पनि बाबाको साथ-साथमा गाइन्छ। गर्ने-गराउनेवाला बाबाले बच्चाहरूद्वारा अनेकौंको कल्याण गराउनु हुन्छ, त्यसैले बच्चाहरूको पनि महिमा भइहाल्छ। भन्छन्- बाबा, फलानोले हामीलाई दया गर्नुभयो जसले गर्दा हामी केबाट के बन्यौं! टिचर नबनेसम्म आशीर्वाद मिल्न सक्दैन।

ओम् शान्ति। रुहानी बाबाले रुहानी बच्चाहरूसँग सोध्नुहुन्छ। सम्झाउनु पनि हुन्छ अनि सोध्नु पनि हुन्छ। अब बच्चाहरूले बाबालाई चिनेका छन्। ठीक छ, कसैले सर्वव्यापी भने पनि त्यस भन्दा पहिला बाबालाई पहिचान गर्नु त पर्छ नि- बाबा को हुनुहुन्छ? चिनेर फेरि भन्नपर्छ, बाबाको निवास स्थान कहाँ हो? बाबालाई नै जानेन भने उहाँको निवास स्थान कसरी थाहा हुन्छ। भनिदिन्छन् उहाँ त नाम-रूपबाट न्यारा हुनुहुन्छ अर्थात् हुनुहुन्न। त्यसैले जुन चीज छैन त्यसको रहने स्थानको पनि कसरी विचार गर्न सकिन्छ? यो कुरा अहिले तिमीले जानेका छौ। बाबाले पहिला-पहिला त आफ्नै पहिचान दिनुभएको छ, फेरि रहने स्थान सम्झाइएको छ। बाबा भन्नहुन्छ- म तिमीलाई यो रथद्वारा पहिचान दिन आएको छु। म तिमीहरू सबैको पिता हुँ, जसलाई परमपिता भनिन्छ। आत्मालाई पनि कसैले जानेका छैनन्। बाबाको नाम, रूप, देश, काल भएन भने फेरि बच्चाहरूको कहाँबाट आओस्? पिता नै नाम-रूपबाट न्यारा छन् भने बच्चाहरू फेरि कहाँबाट आए? बच्चाहरू छन् भने अवश्य पिता पनि छन्। सिद्ध हुन्छ उहाँ नाम-रूपबाट न्यारा हुनुहुन्न। बच्चाहरूको पनि नाम-रूप छ। ठीक छ, जतिसुकै सूक्ष्म होस्। आकाश सूक्ष्म भए पनि नाम त छ नि आकाश। जसरी यो आकाश सूक्ष्म छ, त्यसैगरी बाबा पनि अति सूक्ष्म हुनुहुन्छ। बच्चाहरूले वर्णन गर्छन् अजबको सितारा हुनुहुन्छ, जसले यिनमा प्रवेश गर्नुहुन्छ, जसलाई आत्मा भनिन्छ। बाबा त रहनुहुन्छ नै परमधाममा, त्यो रहने स्थान हो। माथि नजर जान्छ नि। माथि आँलाले देखाएर याद गर्छन्। जसलाई याद गर्छन् भने कुनै वस्तु त छ होला नि। परमपिता परमात्मा भन्छन् नि। फेरि पनि नाम-रूपबाट न्यारा भन्नु- यसलाई अज्ञान भनिन्छ। बाबालाई जान्नु, यसलाई ज्ञान भनिन्छ। यो पनि तिमीले सम्झन्छौ- हामी पहिला अज्ञानी थियौं। बाबालाई पनि चिनेका थिएनौं, आफूलाई पनि चिनेका थिएनौं। अब बुझेका छौं- हामी आत्मा हौं, नकि शरीर। आत्मालाई अविनाशी भनिन्छ भने अवश्य कुनै चीज हो नि। अविनाशी कुनै नाम त होइन। अविनाशी अर्थात् जुन विनाश हुँदैन। त्यसैले अवश्य कुनै वस्तु छ। बच्चाहरूलाई राम्रोसँग सम्झाइएको छ, प्यारा बच्चाहरू! जसलाई बच्चा-बच्चा भन्छु ती आत्माहरू अविनाशी छन्। यो आत्माहरूका पिता परमपिता परमात्माले बसेर सम्झाउनु हुन्छ। यो खेल एक पटक नै हुन्छ जब बाबा आएर बच्चाहरूलाई आफ्नो परिचय दिनुहुन्छ। म पनि पार्टधारी हँ। कसरी पार्ट बजाउँछु, यो पनि तिम्रो बुद्धिमा छ। पुरानो अर्थात् पतित आत्मालाई नयाँ पावन बनाउनु हुन्छ अनि फेरि शरीर पनि तिम्रो त्यहाँ फूल समान हुन्छ। यो त बुद्धिमा छ नि।

अहिले तिमीले बाबा-बाबा भन्छौ, यो पार्ट चलिरहेको छ नि। आत्माले भन्छ बाबा आउनु भएको छ- हामी बच्चाहरूलाई शान्तिधाम घर लैजान। शान्तिधाम पछि हुन्छ नै सुखधाम। शान्तिधाम पछि दुःखधाम हुन सक्दैन। नयाँ दुनियाँमा सुख नै भनिन्छ। यी देवी-देवताहरू यदि चैतन्य हुन्थे र यिनलाई कसैले सोध्यो- तपाईं कहाँ रहनुहुन्छ? तब भन्ने थिए- हामी स्वर्गका निवासी हौं। अब यी जड मूर्तिले त भन्न सक्दैन। तिमी त भन्न सक्छौ नि, हामी वास्तवमा स्वर्गमा रहने देवी-देवता थियौं फेरि ८४ को चक्र लगाएर अब संगममा आइपुगेका छौं। यो परिवर्तन हुने पुरुषोत्तम संगमयुग हो। बच्चाहरूले जानेका छन्- हामी धेरै उत्तम पुरुष बन्छौं। हामी हरेक ५ हजार वर्षपछि सतोप्रधान बन्छौं। सतोप्रधान पनि नम्बरवार हुन्छन्। त्यसैले यो सारा पार्ट आत्मालाई मिलेको छ। यस्तो भनिदैन- यो सारा पार्ट मनुष्यलाई मिलेको छ। अहम् आत्मालाई पार्ट मिलेको छ। म आत्माले ८४ जन्म लिन्छु। हामी आत्माहरू वारिस हौं, वारिस सदैव पुरुष हुन्छन्, महिला होइन। त्यसैले तिमी बच्चाहरूलाई यो पक्का बुझ्नु छ- हामी सबै आत्माहरू मेल हौं। सबैलाई बेहदका बाबाबाट वर्सा मिल्छ। हदको लौकिक पिताबाट

केवल बच्चाहरूलाई वर्सा मिल्छ, बच्चीलाई होइन। यस्तो पनि होइन आत्मा सधैं फीमेल बन्छ। बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- तिमी आत्माहरूले कहिले पुरुषको, कहिले स्त्रीको शरीर लिन्छौ। यस समयमा तिमीहरू सबै पुरुष हौ। सबै आत्माहरूलाई एक बाबासँग वर्सा मिल्छ। सबै बच्चा नै बच्चा हुन्। सबैका पिता एक हुनुहुन्छ। बाबाले पनि भन्नुहुन्छ- हे बच्चाहरू! तिमीहरू सबै आत्माहरू मेल हौ। मेरा रूहीनी बच्चा हौ। फेरि पार्ट खेलन मेल-फीमेल दुवै चाहिन्छ। तब त मनुष्य सृष्टिको वृद्धि हुन्छ। यी कुरालाई तिमी बाहेक अरु कसैले जान्दैन। भन्न त भन्छन्- हामी सबै भाइ-भाइ हौं तर बुझ्दैनन्।

अहिले तिमीले भन्छौ- बाबा, हजुरबाट अनेक पटक वर्सा लिएका छौं। आत्मालाई यो पक्का छ। आत्माले बाबालाई अवश्य याद गर्छ- हे बाबा, दया गर्नुहोस्। बाबा, अब हजुर आउनुहोस्, हामी सबै हजुरका बच्चा बन्छौं। देह सहित देहका सबै सम्बन्धलाई छोडेर हामी आत्माहरूले हजुरलाई नै याद गर्छौं। बाबाले सम्झाउनु भएको छ- आफूलाई आत्मा सम्झेर म पितालाई याद गर। बाबाबाट हामी वर्सा कसरी पाउँछौं, हरेक ५ हजार वर्षपछि हामी देवता कसरी बन्छौं, यो पनि जान्नुपर्छ नि। स्वर्गको वर्सा कसबाट मिल्छ, यो अहिले तिमीले जानेका छौ। बाबा त स्वर्गवासी हुनुहुन्छ, बच्चाहरूलाई बनाउनु हुन्छ। स्वयं त नर्कमा नै आउनु हुन्छ। तिमीले बाबालाई बोलाउन पनि नर्कमा नै बोलाउँछौ, जब तिमी तमोप्रधान बन्छौ। यो तमोप्रधान दुनियाँ हो नि। सतोप्रधान दुनियाँ थियो, ५ हजार वर्ष पहिला यिनको राज्य थियो। यी कुरालाई, यस पढाइलाई अहिले तिमीले जानेका छौ। यो हो मनुष्यबाट देवता बन्ने पढाइ। मनुष्यबाट देवता बन्न समय लाग्दैन... बच्चा बन्द्यो, वारिस बन्द्यो। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीहरू सबै आत्माहरू मेरा सन्तान हौ। तिमीलाई वर्सा दिन्छु। तिमी भाइ-भाइ हौ, निवासस्थान मूलवर्तन अथवा निर्वाणधाम हो, जसलाई निराकारी दुनियाँ पनि भनिन्छ। सबै आत्माहरू त्यहाँ रहन्छन्। यो सूर्य चन्द्रमा भन्दा पनि पर त्यो तिम्रो स्वीट साइलेन्स होम हो तर त्यही नै बसिरहनु त छैन। बसेर के गर्ने? त्यो त मानौं जड अवस्था भयो। आत्माले जब पार्ट खेल्छ तब नै चैतन्य भन्न मिल्छ। चैतन्य भएर पनि पार्ट बजाएन भने जड भयो नि। तिमी यहाँ खडा भएर पनि हात-खुट्टा चलाएनौ भने यो पनि जड भयो नि। त्यहाँ त स्वाभाविक शान्ति रहन्छ, आत्माहरू मानौं जड जस्तै हुन्छन्। पार्ट केही पनि बजाउँदैन। शोभा त पार्टमा छ नि। शान्तिधाममा के शोभा होला? आत्माहरू सुख-दुःखको भासना भन्दा पर रहन्छन्। केही पार्ट नै खेल्दैनन् भने त्यहाँ रहनाले के फाइदा? पहिला-पहिला सुखको पार्ट बजाउनु छ। हरेकलाई पहिलादेखि नै पार्ट मिलेको छ। कसैले भन्छन् हामीलाई मोक्ष चाहिन्छ। पानीको फोका पानीमा मिल्यो, सकियो। आत्मा मानौं छँदै छैन। केही पनि पार्ट बजाएन भने मानौं जड भयो। चैतन्य भएर पनि जड जस्तै भएर रह्यो भने के फाइदा? पार्ट त सबैले खेल्नु नै छ। मुख्य हीरो-हीरोइनको पार्ट भनिन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई हीरो-हीरोइनको टाइटिल मिल्छ। आत्माले यहाँ पार्ट खेल्छ। पहिला सुखको राज्य गर्छ फेरि रावणको दुःखको राज्यमा जान्छ। अब बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी बच्चाहरूले सबैलाई सन्देश देऊ। टिचर बनेर अरूलाई सम्झाऊ। जो टिचर बन्दैनन् उनीहरूको पद कम हुन्छ। टिचर नबनी आशीर्वाद कसरी मिल्न सक्छ? कसैलाई पैसा दियो भने उनीहरूलाई खुसी हुन्छ नि। भित्र सम्झिन्छन्- बी.केले हामीमाथि धेरै दया गर्छन्, हामीलाई केबाट के बनाइदिन्छन्! हुन त महिमा एक बाबाको नै गर्छन्- वाह बाबा, हजुरले यी बच्चाहरूद्वारा हाम्रो कति कल्याण गर्नुहुन्छ! कसैद्वारा त हुन्छ नि। गर्ने-गराउने बाबा हुनुहुन्छ, तिम्रोद्वारा गराउनु हुन्छ। तिम्रो कल्याण हुन्छ। अहिले तिमीले फेरि अरूलाई कलमी लगाउँछौ। जसरी-जसरी जसले सेवा गर्छ, त्यति नै उच्च पद पाउँछन्। राजा बन्नु छ भने प्रजा पनि बनाउनु पर्छ। फेरि जो राम्रो नम्बरमा आउँछन् उनीहरू पनि राजा बन्छन्। माला बन्छ नि। आफैसँग सोध्नुपर्छ- म मालामा कुनचाहिँ नम्बरको बन्छु? ९ रत्न मुख्य छन् नि। बीचमा हुनुहुन्छ हीरा बनाउनेवाला। हीरालाई बीचमा राख्छन्। मालामा माथि फूल पनि हुन्छ नि। अन्त्यमा तिमीलाई थाहा हुन्छ- कुनचाहिँ मुख्य दाना बन्छन्, जो राजवंशमा आउने छन्। पछि गएर तिमीलाई अवश्य सबै साक्षात्कार हुन्छ। देख्छौ- कसरी यी सबैले सजाय खान्छन्। सुरुमा दिव्य दृष्टिद्वारा तिमीले सूक्ष्मवर्तनमा देख्थ्यौ। यो पनि गुप्त छ। आत्माले सजाय कहाँ खान्छ- यो पनि ड्रामामा पार्ट छ। गर्भ जेलमा सजाय मिल्छ। जेलमा धर्मराजलाई देख्छन् फेरि भन्छन् बाहिर निकाल। बिरामी आदि हुन्छन्, त्यो पनि कर्मको हिसाब हो नि। यी सबै बुझ्ने कुरा हुन्। बाबाले त अवश्य राइट नै सुनाउनु हुन्छ नि। अहिले तिमी राइटियस बन्छौ। राइटियस उनलाई भनिन्छ जसले बाबाबाट धेरै तागत लिन्छन्।

तिमी विश्वको मालिक बन्छौ नि। कति तागत हुन्छ। हंगामा आदिको कुनै कुरा हुँदैन। तागत कम भयो भने कति हंगामा हुन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई आधाकल्पको लागि तागत मिल्छ। फेरि पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार। एकै

किसिमको तागत पाउन सक्दैनौ, न एकै किसिमको पद पाउन सक्छौ। यो पनि पहिलादेखि नै निश्चित छ। ड्रामामा अनादि निश्चित छ। कोही पछि आउँछन्, एक-दुई जन्म लियो, शरीर छोड्यो। जसरी दीपावलीमा लामखुट्टे हुन्छन्, राती जन्म लिन्छन्, बिहान मर्छन्। ती त अनगिन्ती हुन्छन्। मनुष्यको त फेरि पनि गन्ती हुन्छ। पहिला-पहिला जो आत्माहरू आउँछन् उनीहरूको आयु कति लामो हुन्छ! तिमी बच्चाहरूलाई खुसी हुनुपर्छ- हामी धेरै आयुवाला बन्छौं। तिमीले पूरा पार्ट खेल्छौ। बाबाले तिमीलाई नै सम्झाउनु हुन्छ, तिमीले कसरी पूरा पार्ट बजाउँछौ। पढाइ अनुसार माथिबाट पार्ट खेल्न आउँछौ। तिम्रो यो पढाइ हो नै नयाँ दुनियाँको लागि। बाबा भन्नुहुन्छ- अनेकचोटि तिमीलाई पढाउँछु। यो पढाइ अविनाशी हुन्छ। आधाकल्प तिमीले प्रारब्ध पाउँछौ। त्यस विनाशी पढाइबाट सुख पनि अल्पकालको लागि मिल्छ। अहिले कोही बेरिस्टर बन्छ फेरि कल्प पछि बेरिस्टर बन्छ। यो पनि तिमीलाई थाहा छ- सबैको पार्ट जे सुकै भए पनि, उही पार्ट कल्प-कल्प खेलिरहन्छन्। देवता होस् वा शूद्र, हरेकको पार्ट उही खेलिन्छ, जुन कल्प-कल्प खेलिन्छ। त्यसमा केही फरक हुन सक्दैन। हरेकले आफ्नो पार्ट खेलिरहन्छ। यो सारा बनि-बनाउ खेल हो। सोध्छन्- पुरुषार्थ ठूलो वा प्रारब्ध ठूलो? अब पुरुषार्थ विना त प्रारब्ध मिल्न सक्दैन। पुरुषार्थले प्रारब्ध मिल्छ, ड्रामा अनुसार। त्यसैले सारा बोझ ड्रामामा आउँछ। पुरुषार्थ कसैले गर्छ, कसैले गर्दैन। आएर पनि तर फेरि पनि पुरुषार्थ गर्दैनन् भने प्रारब्ध मिल्दैन। सारा दुनियाँमा जति पनि एकट चल्छ, सारा बनि-बनाउ ड्रामा हो। आत्मामा पहिलादेखि नै आदिदेखि अन्तसम्मको पार्ट निश्चित छ। जसरी तिम्रो आत्मामा ८४ को पार्ट छ, हीरा पनि बन्छ भने कौडी जस्तो पनि बन्छ। यी सबै कुरा तिमीले अहिले सुन्छौ। स्कूलमा यदि कोही फेल भयो भने त भन्छन्- यो बुद्धिहीन छ। धारणा हुँदैन, यसलाई भनिन्छ भेराइटी वृक्ष। यो भेराइटी वृक्षको ज्ञान बाबाले नै सम्झाउनु हुन्छ। कल्प वृक्षको बारेमा पनि सम्झाउनु हुन्छ। बरको वृक्षको उदाहरण पनि यसैको हो। त्यसका शाखाहरू धेरै फैलिन्छन्।

बच्चाहरूले सम्झन्छन्- मेरो आत्मा अविनाशी छ, शरीर त विनाश हुन्छ। आत्माले नै धारण गर्छ, आत्माले ८४ जन्म लिन्छ, शरीर त बदलिदै जान्छ। आत्मा उही रहन्छ, आत्माले नै भिन्न-भिन्न शरीर लिएर पार्ट खेल्छ। यो नयाँ कुरा हो नि। तिमी बच्चाहरूलाई पनि अहिले यो समझ मिलेको छ। कल्प पहिला पनि यसरी नै बुझेका थियौ। बाबा भारतमा नै आउनु हुन्छ। तिमीहरूले सबैलाई सन्देश दिइरहन्छौ, कोही पनि यस्तो रहँदैन जसलाई सन्देश न मिलोस्। सन्देश सुन्नु सबैको हक हो। फेरि बाबाबाट वर्सा पनि लिन्छन्। केही न केही त सुन्छन् नि फेरि पनि बाबाका बच्चा त हुन् नि। बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- म तिमी आत्माहरूको पिता हुँ। मद्दारा यस रचनाको आदि मध्य अन्त्यलाई जानेपछि तिमीले यो पद पाउँछौ। बाँकी सबै भक्तिमा जान्छन्। बाबाले त सबैको सद्गति गर्नुहुन्छ। गाउँछन् पनि- अहो बाबा, तिम्रो लीला.... के लीला? कस्तो लीला? यो पुरानो दुनियाँलाई बदल्ने लीला हो। थाहा हुनुपर्छ नि। मनुष्यले नै जान्छन् नि। बाबा तिमी बच्चाहरूलाई नै आएर सबै कुरा सम्झाउनु हुन्छ। बाबा नलेजफुल हुनुहुन्छ। तिमीलाई पनि नलेजफुल बनाउनु हुन्छ। नम्बरवार तिमी बन्छौ। छात्रवृत्ति लिनेलाई नलेजफुल भनिन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) सदा यसै स्मृतिमा रहनु छ- हामी आत्मा पुरुष हौं, हामीलाई बाबाबाट पूरा वर्सा लिनु छ। मनुष्यबाट देवता बन्ने पढाइ पढ्नु र पढाउनु छ।

२) सारा दुनियाँमा जुनसुकै कर्म भए पनि यो सबै बनिबनाउ ड्रामा हो, यसमा पुरुषार्थ र प्रारब्ध दुवै निश्चित छ। पुरुषार्थ बिना प्रारब्ध मिल्न सक्दैन, यस कुरालाई राम्रोसँग बुझ्नु छ।

वरदान:- पवित्रताको गुह्यतालाई बुझ्ने र सुख - शान्ति सम्पन्न बन्ने महान् आत्मा भव पवित्रताको शक्तिको महानतालाई बुझेर पवित्र अर्थात् पूज्य देव आत्मा अहिले देखि बन। युस्तो होइन, अन्त्यमा बन्ने छु। यो धेरै समयदेखि जम्मा गरिएको शक्ति नै अन्तिममा काम आउँछ। पवित्र बन्नु कुनै साधारण कुरा होइन। ब्रह्मचारी रहन्छौ, पवित्र बनेका छौ... पवित्रता जननी हो, चाहे संकल्पबाट, चाहे वृत्तिबाट, वायुमण्डलबाट, वाणीबाट, सम्पर्कबाट सुख-शान्तिको जननी बन्नु-

यसलाई भनिन्छ महान् आत्मा।

स्लोगन:-

उच्च स्थितिमा स्थित भएर सबै आत्माहरूलाई दयाको दृष्टि देऊ, प्रकम्पन फैलाऊ।